

כסלו תשנ"ט - דצמבר 1998

ספרות ילדים ונוער

שנת העשדים וחמש

חוברת ב' (98)

עחתול ועד פיג'עה,

כתבה: סיגל פלד-דריאל, איריים: נורית צרפתי, הוצאת הקה"מ, 1998, צבעוני, מנוקד, 32 עמ'.
כותרת המשנה - שירים שעושים כף להתלבש. בגב העטיפה מוסיפים המפיקים:
הספר הופך את הפעילות היומיומית לחוויה, מעודד שיתוף פעולה בין הפעוט
להורה. לדוגמא: פעוטות מתקשים לשרוך את השרוך.

"שרוך ארך ארך/ אותו מיד נשרך/
כדי שלא נדרך/ ולא נפל.. פה.. אוך".

או שמחת לבישת המעיל.

מי זה פה, גדול פה פיל!

זה אני בתוך המעיל!

במעיל גדול נפוח,

אצא לגשם ולרוח.

השירים כמעט כולם בני ארבעה טורים. החריזה של אא, בב, טבעית, הציורים
המלווים את הספר מגוונים, ריאליים. ספר טוב לקריאה. ומהנה לקטנים.

עעשה שקרה בארץ לחם,

כתבה: חגית אהרונוף, אייר: נתן הלפרין, ספרית בית-אל, 1998, 23 עמ', צבעוני, מנוקד, צורה, אלבומית,
אות גדולה.

בארץ הלחם מגדלים חיטה ועושים ממנה לחם, כעכים, פיתות, ואפילו ילדים
יודעים לאפות לחמניות וחלות.

ובארץ הלחם אין ממתקים, כי אף אחד "איננו יודע איך עושים ממתקים". יום
אחד הגיע איש זר במכונת גדולה, ובהסכם לסחר חליפין בינו ובין תושבי העיר,
קיבל כעכים עם שומשום, ונתן ממתקים.

אנשי ארץ הלחם נהנו מהממתקים שקיבלו, אך לא ידעו את סוד הכנתם. הם
נשארו בכמיהה לממתק וציפו שהאיש הזר יופיע שנית. וכך היה.

יום אחד הופיע הזר במכונת שצמודה לה מיכלית ענקית עליה היה כתוב "ריבה
באלף טעמים". וכאן מתחילים מספר אירועים: איך זללו ריבה, כיצד נדבקו
לכביש בגלל הדבק של הריבה ועוד.

אולם מה שקרה גרם לשינוי גדול במחשבותיהם ובטעמם של התושבים. הם
החלו להטיל ספק בתענוג של הממתק. איש אחד אמר: "גם לחם אפשר לעשות
באלף טעמים".

התושבים הדבוקים לקרקע ניצלו רק תודות לזרקוני מים שהגיעו בכבאית.